

Spillesteder/Theatres: TRIKKEHALLEN TEATER, Thormøhlensgate 23, 5006 Bergen. TEATRET LYDER SAGEN, Lyder Sagensgate 17, 5008 Bergen. HOTEL NORGE, Bankettsalen, Ole Bulls plass 4, 5012 Bergen. *Billetter/Tickets:* Forsalg: DEN NATIONALE SCENE, Engen 1, tlf. 31 19 20. APOLLON MUSIKKSENTER, Christiesgate 14, tlf. 31 59 43. Billetter selges også på spillestedene 1 time før forestillingene starter. *Opplysninger/Information:* Om forestillingene, Performance Symposium eller Teater Video Festivalen, - B.I.T.s kontor, Nygårdsgt. 55, 5008 Bergen, tlf. (05) 32 93 28. *Kafé/servering:* På alle spillestedene - før og etter forestilling. *Billettpriser:* Utenlandske gjestespill: kr. 90,-/70,- (moderasjon). Norske gjestespill: kr. 80,-/60,- (moderasjon).

Theatre du Radeau

"*Jeu de Faust*" 1-2-3/9 _____ Trikkehallen, Møhlenpris, kl. 20.00

Transformtheater Berlin

"*Explosion of a memory*" 5-6-7/9 _____ Teatret Lyder Sagen, kl. 20.00

BAK-truppen

"*Germania Tod in Berlin*" 10-11/9 _____ Bankettsalen, Hotel Norge, 10/9 kl. 21.00, 11/9 kl. 18.00 og 21.00

Mercedes

10-11/9 _____ Teatret Lyder Sagen, 10/9 kl. 18.00 og 22.00, 11/9 kl. 22.00

Michael Laub/Remote Control Prod.

"*Rewind Song*" 12-13-14/9 _____ Trikkehallen, Møhlenpris, kl. 21.00

Riss Dansekompani

"*Duell*" 13-14-15/9 _____ Teatret Lyder Sagen, kl. 19.00

Performance Symposium 1989

11-13/9 _____ Teatervitenskaplig Institutt

Teater Video Festival Bergen 1989

6-15/9 _____ Hordaland Kunstnersentrum

BERGEN INTERNASJONALE TEATER FESTIVAL

For information and tickets, please contact:
Bergen Internasjonale Teaterfestival,
Nygårdsgt. 55, N-5008 Bergen, Norway,
Tel. +47 5 32 93 28.

HOTEL NORGE
Ole Bulls Plass 4 - 5001 Bergen
Telefon 05-21 01 00
Bordbestilling telefon 05-21 02 10

Bergen Internasjonale Teaterfestival

1 - 15 september 1989

Theatre du Radeau (France) - Remote Control Production (Sweden) - Transformtheater Berlin (West Germany)

Bak-Truppen (Norway) - Mercedes (Norway) - Riss Dansekompani (Norway)

Hun kikker under senen, lukker øynene og gnir den glinsende ålen mot innsiden av lårene.

BERGEN INTERNATIONAL PERFORMANCE SYMPOSIUM 1989

takes place 11 - 14 September. It will assemble artists, researchers and others for a theoretical and practical study of the subject
"Visual dramaturgy - gateway to theatre, performance art and multimedia".

THEATRE VIDEO FESTIVAL 1989

takes place 6 - 15 September.

Bergen Internasjonale Teaterfestival for 6. gang

I perioden 1.-15. september vil Bergen for 6. gang være møtested for internasjonalt teater. Tre forestillinger fra det internasjonale markedet møter i Bergen de tre norske produksjonene som på spesielt vis har utmerket seg i den senere tid. En fellesnevner for festivalprogrammet er KVALITET. Ny og spennende teaterkunst på et meget høyt nivå, med norske og internasjonale scenekunstnere!

Performance Symposium 1989 og *Teater Video Festival* byr på spennende foredrag og diskusjoner, samt de siste års teater, performance og danseproduksjoner på video. Ved begge arrangementene blir det en bred internasjonal representasjon.

Et kvalitativt godt og utfordrende program ønsker Dere velkommen! Vel møtt!

Takk for økonomisk støtte fra: Kultur og Vitenskapsdepartementet, Utenriksdepartementet, Bergen Kommune, Hordaland Fylkeskommune, Norsk Kassetavgiftsfond, Fond for utøvende kunstnere, Centre Culturel Française de Bergen, Goethe-Institut Bergen og Oslo, Det Nyttige Selskab i Bergen og Bjørneseths Fond.

Katalog/Poster: Design og layout, tekst poster: Helge Crnic, Tønnes Gundersen. Sats: Gjerts Setteri AS. Trykk: HAVEL A/S. Translatør: Neil Fulton. Redaksjon: B.I.T. 1989. *Teknisk ansvarlige:* Lys: Gunnar Jensen. Lyd: Mike Morgan.

B.I.T. 1989: Styre og daglig ledelse: Sven Åge Birkeland, Mette Helgesen og Cathe Sjøblom.

Between the 1st and 15th of September, Bergen, for the sixth time, will be a meeting-place for international theatre. Three performances from the international market will meet three Norwegian productions which have distinguished themselves lately, in a programme which stresses quality, above all else. New and exciting theatre of a very high quality, with Norwegian and international artists!

Performance Symposium 1989 and Teater Video Festival offer stimulating lectures and discussions, as well as recent theatre, performance and dance-productions on video. Both arrangements will be broadly and internationally attended.

A high quality and challenging programme awaits you! Welcome!

(Foto: Rune Sævig.)

INN H O L D

Theatre du Radeau side 4

Transformtheater
Berlin side 6

Mercedes side 8

BAK-truppen side 10

Michel Laub side 12

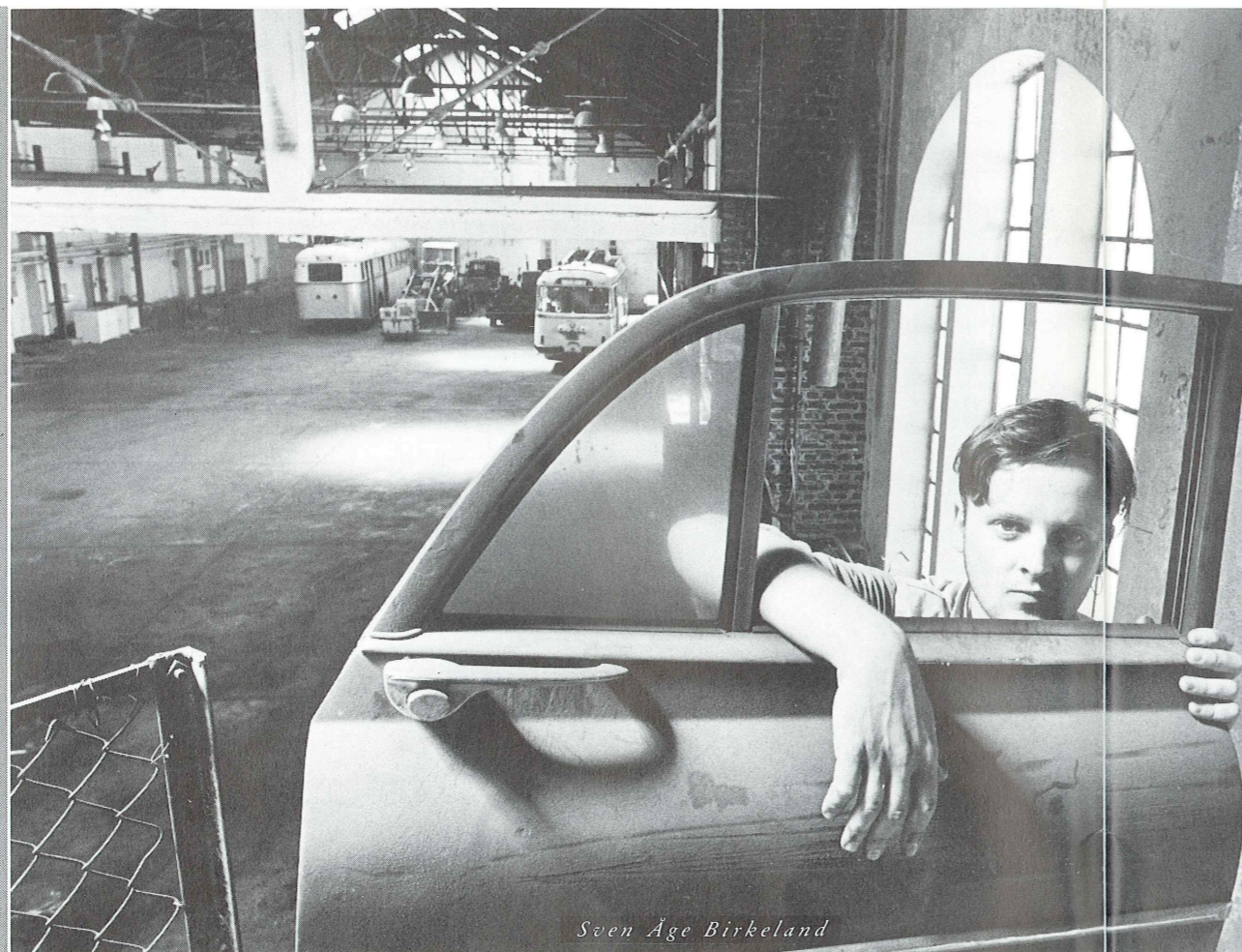
Michael Laub/Remote
Control Production side 14

Riss Dansekompani side 16

Performance Symposium
Bergen 1989 side 18

Teater Video Festival
Bergen 1989 Side 18

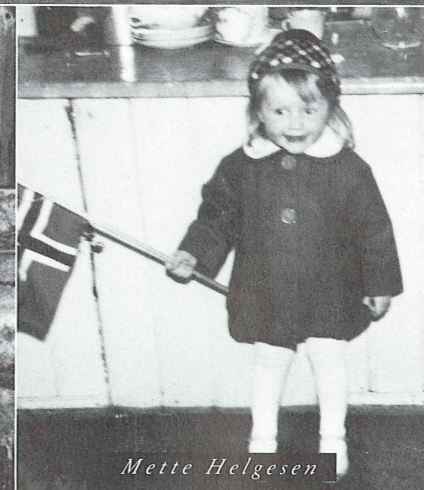
Program Side 24

Sven Åge Birkeland

Cathe Sjøblom

Mette Helgesen

(Foto: Rune Sævig.)

Spillesteder/Theatres: TRIKKEHALLEN TEATER, Thormøhlensgate 23, 5006 Bergen. TEATRET LYDER SAGEN, Lyder Sagensgate 17, 5008 Bergen. HOTEL NORGE, Bankettsalen, Ole Bulls plass 4, 5012 Bergen.

Billetter/Tickets: Forsalg: DEN NATIONALE SCENE, Engen 1, tlf. 31 19 20. APOLLON MUSIKKSENTER, Christiesgate 14, tlf. 31 59 43. Billetter selges også på spillestedene 1 time før forestillingene starter.

Opplysninger/Information: Om forestillingene, Performance Symposium eller Teater Video Festivalen, - B.I.T.s kontor, Nygårds gt. 55, 5008 Bergen, tlf. (05) 32 93 28.

Kafé/servering: På alle spillestedene - før og etter forestilling.

Velg BAK-truppen

(Norge), søndag 10.9. kl. 21.00 og mandag 11.9. kl. 18.00 og 21.00.
Hotel Norge - Bankettsalen.

Kjør "Mercedes"

(Norge), søndag 10.9. kl. 18.00 og 22.00 og mandag 11.9. kl. 22.00. Teatret Lyder Sagen.

Théâtre du Radeau

”Jeu de Faust”

av François Tanguy

Obscure figures and clowns appear – the puppets. They have a reptilian walk and murmur a strange language, gammelot. This is a visual theatre. Flitting moments which make time stand still, which cancel out gravity. Explosions of new images. Danse macabre – the art of illusion. Last year they seduced us with *Mystere Bouffe* – this year this troupe from le Mans do *Faustus*.

The characteristics style of their play, their costume, décor and speech – the special mode of expression the company is so well known for forms the foundation of this year’s performance. However, because a well-known story has been chosen, the form is more concise and the changes of scene are greater in this tale of the man who would be God. The myth of this man who enters a pact with the Devil, has wandered for five centuries, interpreted by a myriad of actors, authors and musicians. It is a mirror of Western spiritual strength: A longing soul craving for more and more knowledge and experience, to be in command of all things.

Originally Johann Faust was a doctor who lived in Germany in the 16th century. He is supposed to have been a learned charlatan who wandered from university to university, lecturing on alchemy and astronomy, eventually dying under strange circumstances. It was said that he sold his soul to the Devil because he wasn’t content with being stuck on Earth – he wanted to fly and explore. The first book about him came out in 1587, and subsequent versions have been abundant, most notable being those of Christopher Marlowe, ”The Tragical History of Doctor Faustus” (1589) and Goethe ”Faust. Eine Tragödie. Erster Teil” (1808), ”Der Tragödie. Zweiter Teil” (1832). Goethe’s version, in which the struggling spirit wins, has long since become a German national epos.

This play about Faustus, the man who came into being in a time of change between the middle ages and the new age, the European age, is masterminded by François Tanguy, who would rather talk about art by birds. Theatre as will-o-the-wisp and bait, not motorway.

Lyset, forhenget, treverket. De obskure figurene og klovner som dukker opp, marionettene. Med reptilsk gangart, lav tale av språklyder; grommelot som de kaller det, svart språk. Det er bildenes teater. Uhåndgripelige, flyvende øyeblikk, som får tida til å stå stille, som opphever tyngdekraften, så vakkert at en kan gråte. Eksplosjon av nye bilder. Dans makaber, illusjonskunst, materialenes opera. I fjor forførte de oss med *Mystere Bouffe*; Magisk pust, i år viser Flåtens teater fra Le Mans et Faust-spill.

Den karakteristiske stilen som preger spillet, kostymet, dekor og tale, – det særegne uttrykket som kompaniet berømmes for, er også grunnlaget for årets forestilling. Fordi det er valgt en gjenkjennelig myte; spillet til det faustiske mennesket, er formen skarpere, skiftningene større, roen mer urovekkende. Som et oppgjør med europeisk historie, handler det om mennesket som vil være Gud. Myten om mannen som inngår pakt med djevelen, har i fem århundrer vandret gjennom forfattere, teaterfolk og musikere. Et speilbilde av vesterlandsk åndskraft: En higende sjel som streber etter å få vite mer, oppleve mer, prøve, beherske, herske over tingene.

Sagnet forteller om en doktor Johann Faust som levde i Tyskland under reformasjonstiden. Det skal ha vært en lærd sjarlatan som på begynnelsen av 1500-tallet flakket fra universitet til universitet, foreleste i alkymi og astronomi, og døde under eventyrlige omstendigheter. Det sies at han solgte seg til djevelen fordi han ikke var tilfreds med å kjenne det jordbundne. I 1587 utkom folkeboka om mannen som tok på seg ørnevinger for å utforske alt i himmelen og på jorden. Den ble trykt som avskrekkende eksempel og troskyldig advarsel til hovmodige og gudløse mennesker. Historien ble oversatt og utgitt på en rekke språk og i ulike varianter.

De mest kjente dramatiske verkene om Faust er skrevet av Christopher Marlowe: ”The Tragical History of Doctor Faustus” (1589) og av J. W. von Goethe: ”Faust. Eine Tragödie. Erster Teil” (1808), ”Der Tragödie. Zweiter Teil” (1832). Goethe bygger sitt livsverk over sjelekvalene til Faust. Sagnet ble han kjent med via en engelsk skuespillertrupp som spilte en bearbeidet versjon av Marlowes drama som marionette-teater. I motsetning til folkeboka som lar Faust bli innhentet av djevelen fordi han ikke som Luther kunne beherske sitt begjær, lar Goethe den kjempende ånd vinne.

Goethes versjon av myten er et tysk nasjonal-epos og en samtidssatire. Kjente karakterer dukker opp som mytologiske skikkelser. Han lar det begynne med et forspill i himmelen hvor Gud og djevelen inngår et veddemål om Faustus karakterstyrke: Vil djevelen kunne oppfylle Faustus lengsler, gi ham ett øyeblikk hvor han føler seg tilfredsstilt, mett, så lykkelig at han ønsker at tiden vil stå stille?

I Mefistos skikkelse kommer djevelen til den frustrerte vitenskapsmann som ikke vil dvele ett øyeblikk. Han fører ham til vinkjeller og heksekjøkken, til fyrster og land, valborgsmesse og klassiske Hellas. Til kvinnene. Margaretha; Gretchen, den reneste av alle, som Faust blir forelsket i, forfører, like inn i døden: Hun drukner sitt uekte barn og viker ikke for straffen. Han blir presentert for inkarnasjonen av det skjønne; Helena, kvinnen som var årsak til Trojanerkrigen. Deres sønn, Euforion, går til grunne, som Ikaros, fordi han ville flyve for høyt, og hun vender tilbake til underverdenen.

Ikke før på dødsleiet finner Faust Øyeblikket. Han øyner håp for framtiden: Ett fritt folk på fri grunn. Kvinnen, som har gått i forbønn, redder den faustiske sjel. Engler fører den egenkjærlige ånd til høyere skarer. Djevelen har tapt. Kjærligheten, som er uforenelig med Faustus egoisme, blir en nådens gave. Hos Goethe gjør Gretchens oppofrelse Faust evig. Dette spillet om Faust, som ble til i en brytningstid; mellom middelalder og den nye tid, – europeisk tid, er iscenesatt av François Tanguy. Han vil heller snakke om fugler som lager kunst. Teater som lyktemenn og agn – ikke som autobane. Lys.

Tone Avenstroup

”Jeu de Faust” arrangeres i samarbeid med Aarhus Festuge.

Denne forestillingen er støttet av Association Française de l’action artistique og Centre Culturel Française de Bergen.

(Foto: Christian Kempf.)

Transformtheater

"Explosion of a memory"

av Strindberg/Müller

Transformtheater was started in 1981 by Henryk Baranowski. His intention was to experiment with different acting methods, and he started with a combination of Stanislavsky's methods and Rudolf Laban's movement analysis system. He wanted to "transform", to find and explore transmittory mechanisms between different systems. The spatial and visual elements gradually gained importance, so that the imagery attained a certain intrinsic value. This can be seen as a step towards something like Performance Art, even though the actor and the text still dominated. However, there was some predominance on the part of the visual elements in "Japanische Spiele" (BIT86).

There is a greater degree of equality between the elements in "Explosion of a Memory". The essence of Müller's dramaturgical concept is to compress situations, and assail them with a stream of the subconscious. This can be understood through a consideration of Strindberg's dreamplaytechnique.

In "Explosion...." we meet a fragmented Strindberg. Heiner Müller has not only broken up the Ghost Sonata; he has also included another Strindberg text (De Creatione et sententia. Vera mundi), and his own "Bildbeschreibung" (pictorial description - about the myths of civilization). The whole is presented as a series of tableaux, yet with the main structure of the Ghost Sonata still easily recognisable.

Transformtheater fra Vest-Berlin har gjestet BIT før. Det var i 1986 med Jürg Laederachs "Japanische spiele". Denne gangen er det Strindbergs "Spøkelsessonaten" i en bearbeidelse av Heiner Müller, denne DDR-dramatikeren som først nå begynner å bli tatt alvorlig i Norge. Hva har så Müller gjort med Strindberg? Før jeg besvarer spørsmålet, la meg bare for ordens skyld repetere noe om Transformtheaters bakgrunn. Det ble startet i 1981 av den polske regissøren Henryk Baranowski i et fabrikklokale i Kreuzberg. Han ville eksperimentere med forskjellige skuespillerteknikker og samarbeidet en tid med Andrea Morein som hadde studert i London, og sammen konsentrerte de seg om Stanislavskisk teknikk for skuespillerkunsten sett i sammenheng med Rudolf Labans bevegelsespedagogiske system. Tidlige oppsetninger var "Tjenestepikene" av Jean Genet og Lorcas "Yerma". I navnet lå det en intensjon om å transformere, det vil si finne og utforske overføringsmekanismene mellom forskjellige system. Etterhvert ble det romlige og visuelle problematisert, i retning av at det billedmessige ble tillagt en viss egenverdi. Dette kan forstås som et steg i retning av en performance-aktig eller likestilt visuell dramaturgi, selv om skuespilleren og teksten fortsatte å ha en overordnet posisjon. Med "Japanische Spiele" ble noen grenser berørt i retning av å gi det visuelle større betydning.

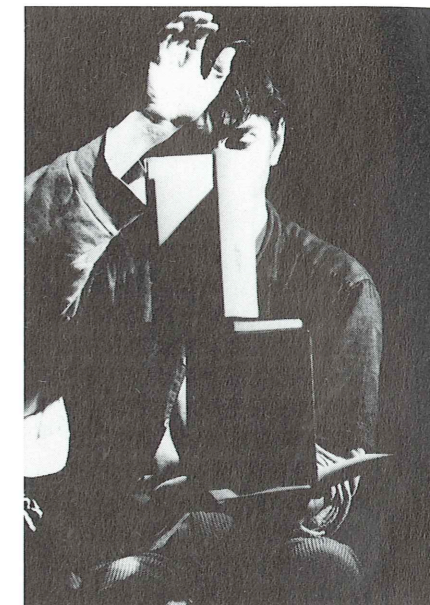
Når det nå blir anledning til å se "Explosion of a memory", vil en kunne slå fast at her er steget tatt i retning av en likestilling mellom de forskjellige elementene. Müllers dramaturgiske konsept består i å komprimere situasjoner og bestorme de med en underbevissthetens strøm. I hvertfall er det mulig å si det på den måten, selv om det

sikkert høres veldig abstrakt ut. Mere konkret blir det når en tenker på at Strindberg oppfant drømmespillteknikken, og at han dermed sto fadder til både ekspresjonisme og absurdisme. Strindberg beholdt allikevel en helhetskomposisjon i sitt dramatiske verk som i senere moderne dramatikken nesten forsvinner, og da er Heiner Müller selv et av de nærmeste eksemplene. Det Müller gjør med Strindberg er å stykke ham ytterligere opp, og det til og med på en så frekk måte at han bygger inn en annen Strindberg-tekst samt sin egen "Bildbeschreibung" ("Billedbeskrivelse"), en tekst som flyter i ett og handler om sivilisasjonsmytene. Dette kommer som montasje i tillegg til den lite kjente Strindberg-teksten "De Creatione et sententia. Vera mundi". Den handler altså om skapelsen og ordet og foregår i himmelen, bl.a. mellom Gud og Lucifer.

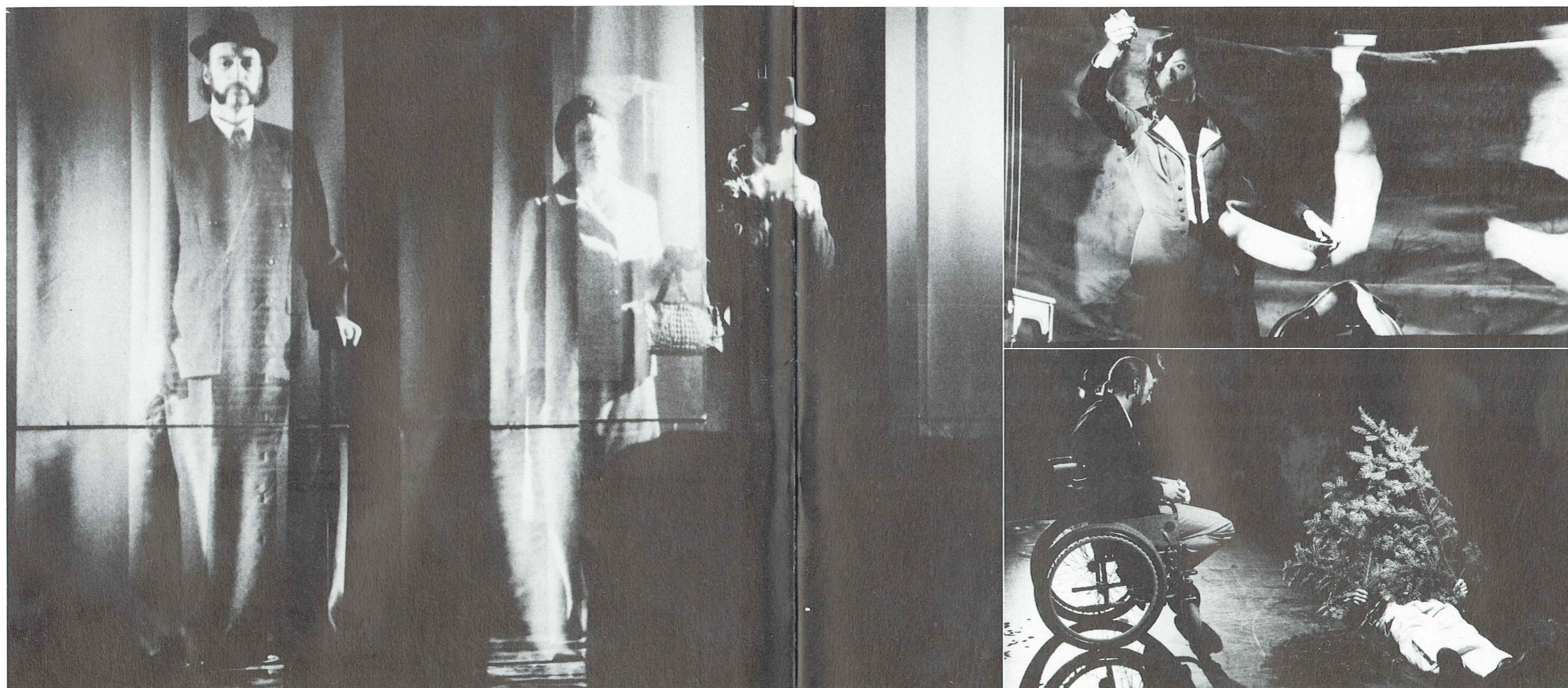
"Explosion of a memory" er altså en serie tablåer med nedfall fra flere tekster, men med hovedstrukturen fra "Spøkelsessonaten" lett gjenkjennelig. Hummel i rullestol og obersten og studenten er der. Rollene er en slags blanding av rovdyr, engler, mennesker og spøkelses (slik Karin Kathrein sier det i sin Schauspielführer). Baranowski bruker skuespillere, en danser og en skilpadde.

Knut Ove Arntzen

"Explosion of a memory" er arrangert i samarbeid med Oslo Internasjonal Teaterfestival. Denne forestillingen er støttet av Senatet i Berlin og Goethe-Institut Bergen/Oslo.

(Foto: Bettina Wilhelm.)

(Foto: Bettina Wilhelm.)

Mercedes

av Thomas Brasch

”You are the woods in which I am incarcerated”.

These are the first words of ”Mercedes”, by Thomas Brasch, and that’s how the translator felt when she started work on it. The text isn’t only high or low German; it’s also highly poetical. Parts of the dialog could perhaps be described as city-slang. At the same time the chains of words and the hard-hitting jargon may be construed as a logical consequence of the two main characters’ lives, or existence, if you prefer. However, the same characters’ monologues are different. The words are well-chosen and rythmical, like clockwork. At times, the author stretches out a canvas of sensitivity, just to bore it through with surgical precision.

As the translator sees it, Brasch allows the characters to tell us about how it feels to be surplus product of our time. The theme and language of ”Mercedes” are precisely correlated – Brasch manages in some simple way to conjure up images behind the images. The story emerges not in spite of, but because of his deliberate and disciplined structures. It could be that there is a language which transcends all others, which Thomas Brasch uses. His words, many of which you’d be hard put upon to find in any dictionary, have enough magic to force themselves under your skin if not into your ears. In a way, he captures you, and takes you away, into his own world.

It’s not often one finds one’s own time described so directly.

”*Språk kan være ren fysikk*”

”Dere er skogen hvor jeg er sperret inne.”

Slik lyder den første setningen i skuespillet MERCEDES av Thomas Brasch. Og slik følte jeg det, jeg som skulle arbeide stykket over fra tysk til norsk, den første timen i selskap med originalteksten. For teksten var ikke bare tysk, høy eller lav, den var på samme tid uhyggelig poetisk og verbalt drepene. Her drar forfatteren deg inn i skogen, viser frem hvert spor og tråkk – og så forlater han deg der. Du må selv trylle frem jungelkniven, slipe den og hugge deg ut. Underveis påføres du alle de sykdommer et moderne tysk og øst/vestlig samfunn kan by på. Du fanges inn og blir en del av jungelen, Thomas Braschs jungel. Du utvikler motstandskraft på samme måte som personen OI i stykket, en kraft som vises igjen i forfatterens grep rundt språket.

Deler av dialogen kan kanskje enklest beskrives som et ungt gatespråk, slik du f.eks. finner i storbyen Vest-Berlin. Samtidig er de sammenkjedete ordene og den hardtslående sjargongen i dialogene en logisk konsekvens av livet – eller snarere eksistensen – til de to hovedpersonene i stykket: Sakko og Oi og deres direkte tale.

For monologene, lagt i munnen på de to samme personene, er språket et annet. Ordene er velvalgte og rytmiske som piskeslag, klokketikking, puls. Til tider spenner forfatteren opp et lerret av stor følsomhet, for i neste setning eller passasje å gjennomhulle det med kirurgisk presisjon. Slik jeg oppfatter Thomas Brasch, lar han Sakko og Oi fortelle om hvordan det føles/oppleses å være overflødige produkter av sin tid. Dette gjør han ikke minst gjennom oppbyggingen av språket. Han lar de to være representanter for et samfunn han synes å ha stor innsikt i – og god avstand til.

Når så mye av temperaturen i teksten ligger i svingningene i språket, kaller dette på stor varsomhet for den som skal formidle ordene over i et nytt språk. På meg virker Thomas Braschs ”Mercedes” smittende, for å forbli i sykdomsordbruken. Gjennom sin kraft suggererer han denne oversetteren på en merkelig måte inn i sin rytme, i sitt rom.

Kanhende finnes der et felles språk på tvers av all filologi, i så fall er det dette Thomas Brasch gjør bruk av. Ordene hans – og mange av dem finnes knapt i noen ordbok – eier magi nok til å tvinge seg inn – om ikke i øret – så i kjøtt og blod. På en måte fanger han deg, og på det viset føres du inn i hans verden.

Gjennom arbeidet med ”Mercedes” fant jeg et presist samsvar mellom tema og språk. Der bildet *bak* bildet var det som skulle fremstå for leseren (og siden seeren), klarer han dette tilsynelatende enkelt. Det er ikke gitt for meg å forklare hvordan han klarer det, snarere å slå fast at ordene og rytmen i teksten eier en slags magi. Ved å komme teksten så nær som et oversetterarbeid krever, finner du snart ut at den sterke historien forfatteren vil vise, stiger frem nettopp ved hjelp av en bevisst og fortettet språkforming.

Det er ikke ofte ens egen tid beskrives direkte gjennom ordene. Her er det gjort, og det på en slik måte at det kjennes som å ha vært medhjelper til en fysisk fødsel.

Ingri Lønnebotn

(Foto: Marit Anna Evanger.)

BAK-truppen

"Germania Tod in Berlin"

av Heiner Müller

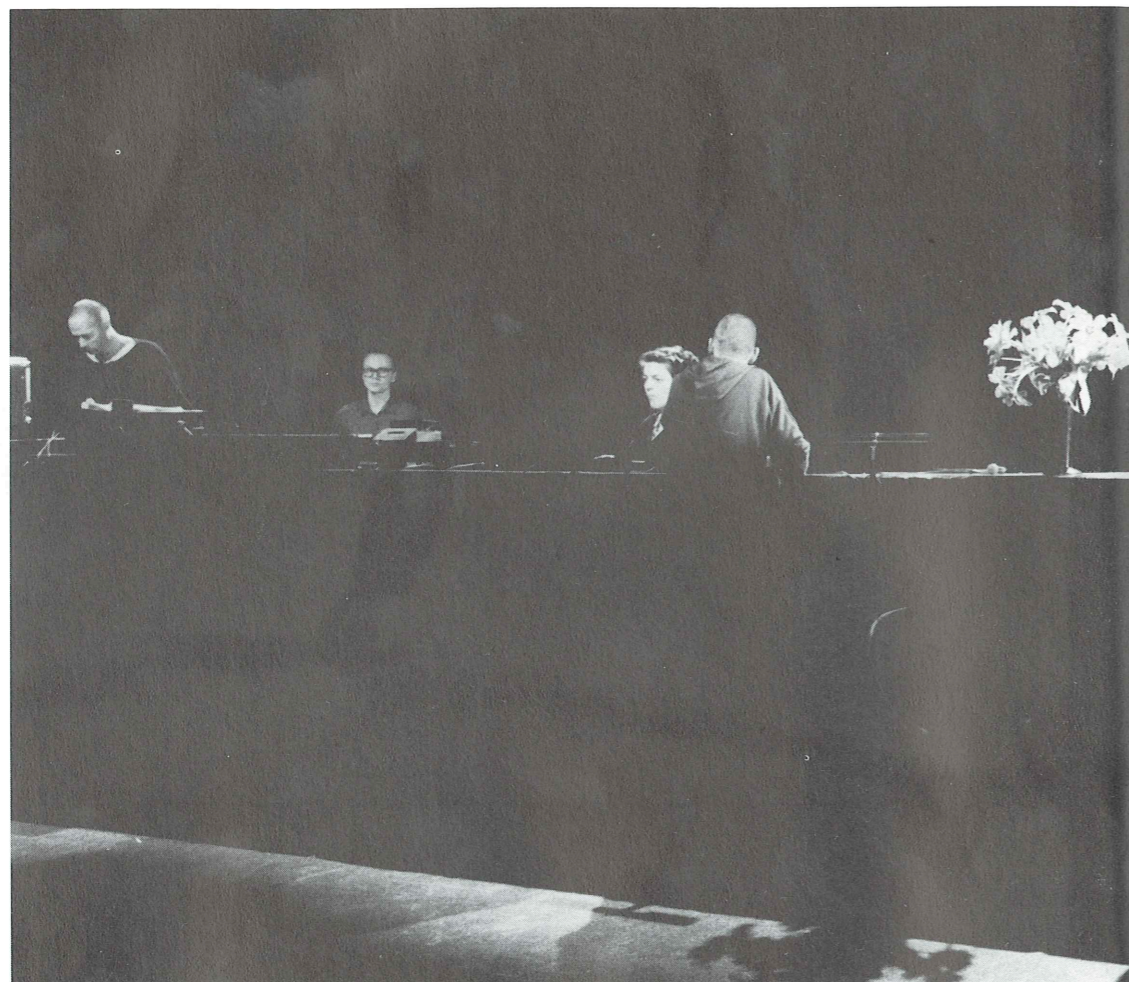
Two contemporary European dramatists are represented at BIT 89. One is Thomas Brasch, with "Mercedes", and the other is Heiner Müller. BAK-truppen have previously performed at BIT, and have therefore been reviewed before. However, a certain elaboration is called for. They came together in 1986, and received a government grant this year. Their expression is based on a dramaturgy of equality in the presentation of tableaux, text and music. It's what's called visual dramaturgy, a form which has developed in the wake of the postavantgarde currents which came into being after modernism had culminated with, let's say, Robert Wilson. Other concurrent, and similar forms are to be found all over, in the US, in Italy, Belgium and Holland. In Scandinavia we have the Danish Billedstofteater (now Hotel Pro Forma) and the Swedish Remote Control Production.

BAK-truppen's adaption of Heiner Müller's "Germania Tod in Berlin" is perhaps their best work so far. Their earlier, large productions include "Ja. Jeg går over til hundene", 1987, "Alt" (based on Ibsen's "Brand"), 1988, and "Kjøter", 1989. The reviews of "Alt" attached importance to their fragmentary presentation.

Heiner Müller has a very fragmentary style. "Germania..." is written as a suite of pictures, situations and scenes taken from Prussian and German history, ending up with the Berlin-wall, stalinism and the riots in 1953. BAK-truppen have attempted to apply Müller to Norwegian conditions by fragmenting the text even further. They are the first troupe to present Müller in Norway.

Heiner Müller har i mange år vært en av de mest sentrale, samtidige europeiske dramatikere. Allikevel har han som flere andre glimret med sitt fravær på norske scener. Navn som Thomas Brasch, Botho Strauss og Bernard Marie Koltès har enten vært totalt fraværende, eller så er de såvidt representert med en oppsetting eller en lesefremføring. På BIT 1989 er det kanskje å anse som en begivenhet at ikke bare Müller blir spilt av BAK-truppen, men også at Kai Johnsens oppsetting av Brasch "Mercedes" blir vist. Det er en oppsetting som nærmest er å oppfatte som et prosjekt innenfor institusjonen, i dette tilfellet Den Nationale Scene.

BAK-truppen har tidligere vært representert ved BIT's årlige teatertreff og følgelig også vært presentert i program med vurdering av stil, estetikk og utvikling. Noe må allikevel utdypes. Denne prosjektteater gruppen ble dannet i 1986 og har mottatt statsstøtte i 1989.

(Foto: Sven Åge Birkeland.)

Uttrykket deres er bevisst knyttet til en dramaturgi hvor tablå, tekst- og musikkframføring likestilles. Det er det som kan kalles likestilt- eller visueldramaturgi, en form som har utviklet seg i ly av de postavantgardistiske strømningene som oppsto etter at modernismen i teatret hadde kulminert med – la oss si – Robert Wilson. Foruten i USA med vekt på New York, utviklet det seg lignende uttrykksformer basert på en likestilling mellom de forskjellige virkemidlene i så forskjellige land som Italia, Nederland og Belgia. I Skandinavia fikk man Billedstofteater og senere Hotel Pro Forma (Danmark) foruten den prosjektteatergruppen som Michel Laub leder, Remote Control Production (Sverige).

Når BAK-truppen viser en bearbeidelse av Heiner Müllers "Germania Tod in Berlin", er det kanskje deres beste resultat så langt innefor den nevnte dramaturgiske trend. Viktige steg på veien var tidligere aksjoner såvel som de større produksjonene "Ja. Jeg går over til hundene" i 1987, "Alt" etter H. Ibsens "Brand" i 1988 og "Kjøter" i 1989. I omtalen av "Alt" i forbindelse med fjorårets festival legges det vekt på det fragmentariske. "Handlingsforløpet er redusert til brokker av tekst og til enkelthandlinger", skriver Carl Morten Amundsen. Når det gjelder Heiner Müller er dette tilfelle også i det tekstmessige utgangspunktet. "Germania..." er skrevet som en suite av bilder, situasjoner og scener knyttet til prøyssiske og moderne tysk historie med nedslag på Berlin-muren, stalinismen og 17. juni oppstanden i Øst-Berlin i 1953. Det BAK-truppen har villet gjøre er å bruke Müller forsøksvis i en norsk sammenheng, noe de har fått til ved en ytterligere

fragmentarisering av stoffet. Det tilrådes å lese BAK-truppens eget programhefte, hvor det også er undertegnede som redegjør for den tematiske sammenhengen dette stykket står i. Ellers er det bare høyt og tydelig å gratulere BAK-truppen for at de var først ute med Müller i Norge.

Knut Ove Arntzen

"Germania Tod in Berlin" er en samproduksjon mellom BAK-truppen, Høvikodden Kunstsenter og Bergen Internasjonale Teaterfestival.

Denne forestillingen er gitt med støtte av Reso Hotel Norge.

(Foto: Heinz Angermayr.)

Michel Laub

- et lite portrett til velkomst

K. O. Arntzen

Michel eller Michael? Jeg kaller ham for sitt eget, franske navn.

Enda jeg vet at han har tatt den engelske formen Michael som sitt kunstnernavn i tillegg til det ukompliserte og internasjonale Laub. Han kommer fra Antwerpen i Belgia og gikk på en av de siste offentlige franskspråklige skolene i denne berømte flamske havnebyen. Akkurat som i de andre flamske byene hadde fransk språk engang stått sterkt. I dag er det delt på to i Belgia, bortsett fra i hovedstaden Brussel hvor språkgrensen nærmest er usynlig.

Til tross for sin franskspråklige bakgrunn orienterte Michel seg tidlig i retning av det som i slutten av 1970-årene og begynnelsen av 1980-årene var den nye nederlandske og flamske bølge i det eksperimentelle teater. Folk som Hugo de Greef fra Kaaiteater i Brussel og Ritsaert ten Cate som hadde startet og drev Mickery-teatret i Amsterdam, fikk betydning for Michel. Inspirasjonen fra de italienske eksperimentelle scenene – slik som Magazzini – fikk også betydning. Interessen for videokunst vokste i tillegg til teaterinteressen, og da han endelig var flyttet til Stockholm og kommet i gang med Remote Control Production var det blandingen av teater og videokunst som stod sentralt for ham. Sin første gruppe hadde han laget med italieneren Mondo Zali i Antwerpen, og den het "Maniac Productions". Mange av idéene herfra ble videreført i Stockholm fra Michel Laub kom i gang der i 1981. I 1985 var han på Festival of Fools i København med "Return of Sensation" og høsten 1986 for første gang i Bergen for å forelese om videokunst.

Nå er han altså tilbake igjen.

Michel Laub, a portrait by K. O. Arntzen

Michel, or Michael, Laub grew up in Antwerp, and attended one of the last French-speaking schools in this Flemish-dominated city. In spite of his linguistic background, he was soon drawn towards the new wave of Dutch/Flemish experimental theatre in the late seventies/early eighties. He was much influenced by people like Hugo de Greef (Kaaiteater, Brussels), Ritsaert ten Cate (the Mickery theatre, Amsterdam), and, from further abroad, the Magazzini theatre and their like, from Italy. Simultaneously, he developed a taste for video-art, and it was a combination of the two which played a predominant part when he started Remote Control Production in Stockholm in 1981. Many of the ideas used here were carried on from "Maniac Productions", a collaboration with Mondo Zali, in Antwerp. In 1985 he attended the Festival of Fools in Copenhagen, with "Return of Sensation", and he came to Bergen for the first time in 1986, to lecture about video-art.

Michael Laub/Remote Control Production

”Rewind Song”

– producerat av Moderna Museet, Stockholm

This is visual theatre, where image and sound are the primary factors. The music, by Michael Laub and Larry Steinbachek, has a narrative function, indicating the rhythm, the passing of time and the state of mind, and unites different scenes which otherwise would be unrelated. ”Rewind Song” combines the presence of the theatre with the sound, rhythm and fragmentary expression of film and video. It’s torn between a love of life and the insecurity of its own, technically mode of expression. It seems to be in search of a suitable kind of language. The people on stage are apparently filled with a passionate alienation, derived from adverts and B-films but, when everything is looking at its blackest, the humour reaches out and reminds us that this is perhaps only a dream or a performance. Images shine out of the dark, with at times unbearably sharp contours, thereafter to be replaced by tongue-in-cheek humor. Beautiful, brutal, desperate, the images change and flicker like fireflies in the night, all in a strictly controlled choreography.

”Rewind Song” av Michael Laub är ett stycke visuell teater där bilden och musiken är det grundläggande. Musiken som är gjord av Michael Laub och Larry Steinbachek anger rytmen, tiden och sinnestillståndet och förenar olika scenbilder som annars vore orelaterade. Musiken är berättande i någon mening och ger hela stycket dess struktur. Michael Laub vars konstnärliga rötter återfinns i minimalismen och performance, har sedan 1981 gjort fem föreställningar tillsammans med gruppen ”Remote Control Production”. I och med ”Rewind Song” tar han steget in i teaterns scenrum där han förenat teaterns närvaro och tid med den rörliga bildens (film och video), ljud, rytm och fragmentatiska uttryck. Hans bilder vänder sig mot och talar till en samtidig åskådare och den förenklade sparsamma dialogen illustrerar snarare händelserna på scenen än gör anspråk på att ens komma nära någon kärna.

En rastlös passivitet drar över scenen och förstärks då och då av att en liten svartklädd kvinna med lätta steg och med handväskan dinglande på armen frågar – om allt är OK? – och därefter utan att invänta svar försvinner hastigt ur bilden.

Det finns en känsla av okontrollerbarhet mitt i allt det strängt kontrollerade, välrepeterade, där varje detalj slipats under timmar av omtagningar, till största möjliga precision.

Militant besatt av teknik så återspeglar ändå ”Rewind Song” en sensualitet, humor, kärlek till livet trots allt som tycks osäker om hur den ska uttryckas utan denna teknik. Ett slags sökande efter ett tillförlitligt språk att uttrycka sina erfarenheter på.

(Foto: Heinz Angermayr.)

(Foto: John S. Brick.)

Människorna på scenen tycks fyllda av passionerad alienation hämtad från reklambilder och B-filmer. När kylan och mörkret över scenrummet tycks som svårast nyper humorn oss i armen och påminner oss om att det kanske bara är en dröm eller föreställning. Det var kanske så att han – gav för mycket dricks – och ”vi kan ju alltid äta frukost någon annans”.

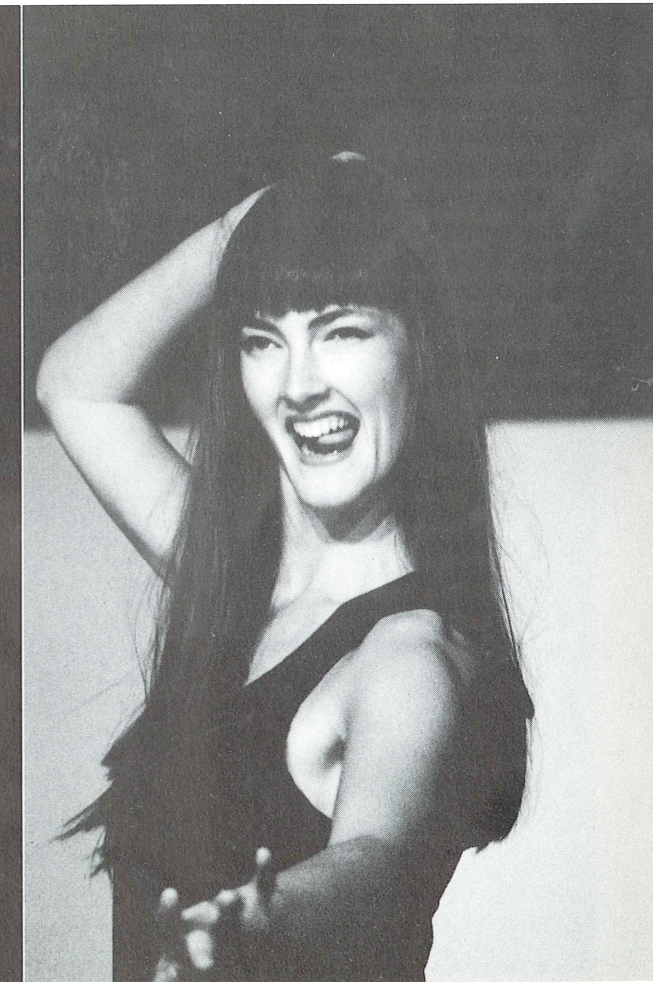
Michael Laub har tillsammans med Larry Steinbachek och de sexton skådespelarna lyckats skapa ett märkvärdigt stycke levande bilder. Lysande ur det djupaste mörker, med plågsamt skarpa, vackra konturer ibland, för att stunden efteråt upplöses i befriande skratt och självironi. Sköna, brutala, förtvivlade, växlar bilderna i ett högt tempo och med en strängt kontrollerad koreografi. Bilderna byggs upp av skikt av erfarenheter, brottstycken av liv som lyser liksom eldflugor i natten.

Monica Nieckels

Denne forestillingen er støttet av Svenska Institutet Stiftelsen, Svenska Kulturrådet og Reso Hotel Norge.

(Foto: Heinz Angermayr.)

(Foto: Heinz Angermayr.)

Riss Dansekompani

"Duell"

koreograf Denis de Visscher

Swish! In a flash he twists her round and presses her down against the floor. The tempo slows. She's lying straight out on her side with her head held up stiffly. They freeze - and break. He straightens up. She's on her feet.

Swish! Next time the process is extended. Once more, and again. Sweat runs. The only accompaniment to their duel is the rhythm of their feet and the sound of their breath.

We're in the middle of Belgian Denis de Visscher's new choreography. What's happening on stage is intense and unexpected. In the opening stages we recognised elements from classical ballet and modern dance, but here, in the duel-scene, the vocabulary is apparently taken from movement-techniques such as Tai-chi and acrobatics. de Visscher's language is abstract (from his American schooling), but at the same time more than pure form. He's obviously influenced by Merce Cunningham's edict of purity - in "Duell" we find ourselves in a black, void room. de Visscher's soundtrack is an integral part of the performance, but the relation between the music and the dance is not necessarily one of interdependence. The dance's expression is all-important, and this is a difficult form to master, but dancers Linda Krogsæther and Niklas Gundersen pull this off impressively.

Denis de Visscher exhibits a talent we look forward to seeing more of in the future!

(Foto: Trygve Schönfelder.)

Svisj - lynkviket snurrer han henne rundt og presser henne mot gulvet. Roer tempoet. Hun ligger sidelengs i en strak stilling med hodet stivt løftet. De fryser posisjonen - og bryter. Han retter seg. Hun kommer seg på beina. Svisj - neste gang er prosedyren utvidet. En gang til og enda en gang. Svetten driver. Bare føttenes dumpe rytme og åndens heftige takt akkompagnerer deres duell.

Vi befinner oss midt inne i belgieren Denis de Visschers splitter nye koreografi. Det som utspinner seg på scenen er intenst og uventet. I åpningssekvensen gjenkjente vi elementer både fra klassisk ballet og moderne dans. Men her - i duellscenen, er vitterlig vokabularet også hentet fra bevegelsesteknikker som Tai-chi og akrobatikk.

Innen dagens moderne dans finnes det mange stilretninger og skoler. Hvor i landskapet skal vi så plassere danseforestillingen Duell?

Dette er ikke dramatisk dans, med rollefigurer eller skildring av menneskets psyke, den stil europeiske koreografer vel oftest benytter seg av. Fire utdanningsår innen amerikansk tradisjon har naturlig nok påvirket de Visscher. Hans dansespråk er abstrakt. Koreografien indikerer imidlertid noe mer enn ren form. Bevegelsene er ikke utformet for å illudere geometriske mønstre og figurer.

Merce Cunninghams tanker og idéer har utvilsomt vært den viktigste koreografiske impuls for tjue år gamle Denis de Visscher. "Ren dans" - er et nøkkelbegrep hos Cunningham og renhet kjennetegner også Duell: I et svart, nakent rom uten noen form for scenografi eller lyseffekter, finner duellen sted.

Lydbilet (komponert av de Visscher selv), er en integrert del av forestillingen, men antyder på ingen måte et avhengighetsforhold mellom musikk og dans. Koreografien bryter totalt med oppfatningen om dans som historieforteller. Søkelyset er rettet mot bevegelsens egen uttrykkskraft, noe som ikke utelukker at her også er grobunn for spennende assosiasjoner.

Dansekostymet, enkel ettersittende kroppstrikot, understreker ytterligere at menneskekroppens pulserende rytme i tid og rom, er denne produksjonens fokuspunkt.

I Duell spiller dansen hovedrollen. Dette er en vanskelig form å mestre. En stilretning som stiller store tekniske og artistiske krav, både til dansere og koreograf.

Danserne - Linda Krogsæther og Niklas Gundersen imponerer!

Denis de Visscher avdekker et koreograftalent det skal bli spennende å følge i fremtiden!

Åse Løvset Glad

(Foto: Trygve Schönfelder.)

Performance Symposium Bergen 1989

Arrangert av Bergen Internasjonale Teaterfestival i samarbeid med Teatervitenskaplig Institutt Universitetet i Bergen, Goethe-Institut Bergen/Oslo.
Arranged by Bergen International Theaterfestival in cooperation with Institute for Theatre Research University of Bergen, Goethe-Institut Bergen/Oslo.

Program:

- 11.09.: kl. 12.15 Dr. Hans Thies-Lehman, Universitetet i Frankfurt, Vest-Tyskland.
TEMA – Sound and word in Visual Dramaturgy –
kl. 15.15 1. amanuensis Teatervitenskap Knut Ove Arntzen, Universitetet i Bergen, Norge.
TEMA – Fra Visual Performance til Prosjektteater i Skandinavia –
- 12.09.: kl. 12.15 Dr. Genia Schulz, Frankfurt, Vest-Tyskland.
TEMA – Heiner Müller und die Ästhetik des Erhabenen –
kl. 15.15 Dir. Hugo de Greef, Kaaitheter, Brussel, Belgia.
TEMA – Production- and festivalwork –
kl. 17.15 Gen.sekr. John Ytteborg, IATA – International Amateur Theater Association, København, Danmark.
TEMA – Visual Performance in a Workshop context. – Reflections on an international project, Denmark, 1988/89 –
- 13.09.: kl. 17.15 Michael Laub, Remote Control Production, Stockholm, Sverige.
TEMA – Teater- og videokunst –

Forelesningene avsluttes med diskusjon, og alle finner sted på Teatervitenskaplig Institutt, Universitetet i Bergen, Villaveien 5, 5007 Bergen, tlf. 21 29 69.
All lectures at Institute for Theatre Research, University of Bergen. Address: Villavei 5, 5007 Bergen, Norway. Telephone: 047 - 5 21 29 69.

Teater Video Festival Bergen 1989

Arrangert av Bergen Internasjonale Teaterfestival i samarbeid med Teatervitenskaplig Institutt, Universitetet i Bergen, TIP/Odense, IATA (International Amateur Theater Association), DATS og Hordaland Kunstnersentrum.

Arranged by Bergen International Theaterfestival in cooperation with Institute for Theatre Research University of Bergen, TIP/Odense Denmark, IATA (International Amateur Theater Association), DATS and The Art Center of Hordaland County.

Program:

- 06.+11.09. Mickery Theatre, Amsterdam: Teater hinsides TV'en.
Mickery Theatre, Amsterdam: Theatre beyond television.
1 *Cloud Cuckoo Land, a visit*, av Tenjo Sajiki, Tokyo, Amsterdam 1978. Video regissert av Chiel Snijder, 1988.
2 *The Ballista*, regissert av Pip Simmons og Ritsaert ten Cate, 1984. Video regissert av Chiel Snijder, 1984.
3 *Rembrandt and Hitler or Me, a journey, not the destination*, regissert av Ritsaert ten Cate, 1985. Video regissert av Mike Figgis, 1985.
- 07.+12.09. Video bearbeidet ut fra naturlige omgivelser.
Videoadaptions applied to natural environments.
4 *From Alexandria*, Needcompany, video basert på en turné i USA med danseproduksjonen "Need to know", koreografi av Jan Lauwers, Mickery/Kaaitheter, Amsterdam/Brussel, 1988.
5 *Muurwerk*, koreografi av Roxanne Huilmands. Video basert på en produksjon av Kaaitheter, Brussel, 1988.
6 *Pressure*, en video produksjon av Michael Laub, Remote Control Production, Stockholm, 1987.
- 08.+13.09. En blanding av belgisk, dansk og norsk teatervideo-produksjon.
A mixture of Belgian, Danish and Norwegian theatre videos.
7 *Riot -88*, samproduksjon mellom Nieuporttheater & Proka, Gent, Belgia. Video av Dies Irae Company Ltd., 1988. Vlaams Theater Institut.
8 *Carpe, Carpe, Carpe*, teater- og videoproduksjon av Hotel Proforma, regissør Kirsten Delholm, København, 1988/89.
9 *Namadis*, en produksjon av Inghild Karlsen, Bergen Internasjonale Teaterfestival, Norge, 1988. Video regissert av Brit Bøhme, Bergen, 1988.
10 *Badehuset*, en videoproduksjon av Lisbeth Bodd, Verdensteateret, Oslo, 1989.
- 09.+14.09. Dansevideoer fra Belgia og Vest-Tyskland.
Dance videos from Belgium and West-Germany.
11 *Das Glas im Kopf wird vom Glas*, en danse- og videoproduksjon av Jan Fabre, Antwerpen, Belgia, 1988.
12 *Pas de danse*, en videoproduksjon om ny dans i Flandern, produsert av Koan van Daele, Vlaams Theater Institut, Brussel, Belgia, 1989.
13 *Café Müller*, Tanztheater Wuppertal, koreografi av Pina Bausch, Wuppertal, Vest-Tyskland, 1980. Videoproduksjon formidlet av Stichting CHZ, Amsterdam, Nederland.
- 10.+15.09. Performance Art videoer fra Vest-Berlin og Arnhem, Nederland.
Performance Art videos, West-Berlin and Arnhem, Holland.
14 *Berlin, Berlin*, performance, objekter etc. i Galerie Paranorm, Vest-Berlin, 1987/89. Videoproduksjon av Kanal 75.
15 *Dark Ages of Ice*, Performance Art av Shaun Caton, London, 17. og 18. november, Arnhem DNA 1988. Video produsert av Kanal 75, Galerie Paranorm, Vest-Berlin, 1989.

Teater Video Festival Bergen 1989 finner sted alle dager kl. 16.00–19.00 på Hordaland Kunstnersentrum, Klosteret 17, 5005 Bergen, tlf. 31 44 44.
Innledning ved Knut Ove Arntzen, 1. amanuensis Teatervitenskap, før hver visning.

This program has been organized by Knut Ove Arntzen, University of Bergen, who also will give an introduction before the shows.

All videoshows at Hordaland Kunstnersentrum, hours 16.00–19.00 every day. Address: Klosteret 17, 5005 Bergen, Norway. Telephone: 047 - 5 - 31 44 44.

*For god hjelp og støtte ønsker
Bergen Internasjonale Teaterfestival
å takke:*

Reso Hotel Norge, Havel A/S, Gjerts Setteri AS, Fotograf Henriksen A/S, Apollon Musikkcenter, Bergen Sporvei A/S, TGS A/S, Rieber Stål, HaraldN A/S, Main Media A/S, Aga Pro-Gas A/S, J. Aalvik A/S, Marken Fargehandel A/S, Bergens Tidende, Bergens Arbeiderblad, Hansa Bryggeri A/S, Kjøpesenteret Galleriet, Bergen Reiselivslag, Postverket, Michels Restaurant, Bergensekspresen A/S, Salgs- og Reklameforeningen, Bergen Kino, Stillasservice A/S, Bergen Siviltforsvar, Grieghallen A/S, Riksteatret, Den Nationale Scene A/S, Hordaland Teater, Institutt for Byfornyng, Kommunalavdelingene Teknisk Utbygging Eiendom, Fritid, Kultur, Kirke, Hordaland Kunstnersentrum, Kaja Karlsens Kafé, AV-Avdelingen og Teatervitenskaplig Institutt ved UiB, SONY avd. Bergen, KRAMO A/S, Helge Cronic, Tønnes Gundersen, Tom Rasmussen, Anne B. B. Pedersen, Anne B. S. Reienes, Knut Ove Arntzen, Neil Fulton, Kjersti Beiermann, og alle de andre som er med å realisere arrangementet Bergen Internasjonale Teaterfestival 1989.

Utmerket sats til salgs

*Topp kvalitet, rask
levering og meget
gunstige priser.
Kontakt oss for
pristilbud.*

GJERTS SETTERI AS

Komediebakken 11, 5010 Bergen
Telefon (05) 23 48 44 - Telefax (05) 23 41 51

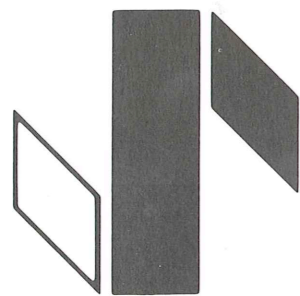

*NB! Jeg har
levert all satsen til
Teaterfestivalen.*

Havel as

Haveland & Eliassen Trykkeri

Bergen Internasjonale Teaterfestival vil med dette takke våre kreditorer fra 1988 for velvillighet i forbindelse med gjeldssaneringen Grieghallen A/S, Fokus Bank, Grieghallen Service A/S, Dale A/S, Café Opera K/S A/S, Havel A/S, Mini Musikk, Auto-Leie A/S, Skattefuten i Hordaland, Bryggen Museum, Vesta Hygea.

Stillaservice A/S

Tlf. (05) 29 37 00
Telefax (05) 29 88 05

Alltid
på
Toppenn!

Welcome
to Bergen

If you need information
please contact us:

Bergen tourist Board
Slottsgt. 1
N-5003 Bergen

Phone: (05) 31 38 60

Our Information Centre
on Torgalmenningen
is open:

Weekdays 8.30 a.m.-9.00 p.m.
Sundays 10.00 a.m.-7.00 p.m.

Velkommen
til Bergen

Vi står til tjeneste.

Bergen Reiselivslag
Slottsgt. 1
N-5003 Bergen

Telefon (05) 31 38 60

Vårt Informasjons-senter
på Torgalmenningen
er åpent:

Hverdager kl. 8.30-21.00
Søndager kl. 10.00-19.00

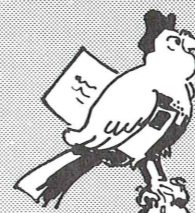
BERGEN

The Fjord Capital

Mer enn pakker og brev - *more than just letters and parcels!*

Postkontoret dekker
ditt behov for mange
tjenester:

Reisevaluta - billigst på posten
Kontanter - kjøp og salg
Reisesjekker
Postsjekker

EMS kurerpost
De internasjonale postverks
egen hurtigservice. Den sik-
reste og raskeste forsendelse
av dokumenter og varer.

Billetter til
kultur-
arrangement
Festspill, revyer og
konserter (Grieghallen).
Bestill og kjøp på
Postkontoret.

BERGEN

THIS WAY
TO THE POSTOFFICE

The Post Office meets
your needs for many
services:

Holiday money -
cheapest at the Post Office
Foreign currency - purchase and sale
Traveller's cheques
Postal cheques

EMS courier service
The international postal system's own express
service. The safest and quickest way to send goods
and documents.

Tickets for cultural events
The Bergen International Festival, reviews and
concerts (Grieghallen). Book and buy tickets from
the Post Office.

Posten til disposisjon
og service. Åpent alle
dager - også lørdag.

The Post Office at your
service. Open Monday
to Saturday.

posten
BERGEN

Det er på Norge det skjer

Teaterfestival eller andre kulturbegivenheter, -
når det skjer noe i Bergen, skjer det også på
Hotel Norge.

Det er her folk møtes, og her bor du godt midt
i begivenhetenes sentrum.

Restaurantene byr på utsøkt mat og drikke i for-
skjellige miljøer. Du kan lytte til god musikk
i Koggen Piano bar eller hygge deg på den
pulserende Balkongen. Vil du svinge deg, er
nattklubben Pandora dansbar til langt på natt.

De elegante rommene er til å trives i, og i
helsesenterets svømmebasseng kan du ta en
forfriskende dukkert når du vil.

Fristende? Vi ønsker deg velkommen.

HOTEL NORGE

Ole Bulls Plass 4 - 5001 Bergen
Telefon 05-21 01 00
Bordbestilling telefon 05-21 02 10

NÅ SLIPPER DU Å STÅ I KØ

Vi bedrer vår service, og gjør det enklere å gå på kino! Nå kan du bestille billetter 3 dager i forveien – på alle kinoene i by'n. OBS! Telefonnumrene finner du i avisenes kinoannonser.

BERGEN KINO

3 DAGERS FORHÅNDSBESTILLING PÅ KINOEN

• Reklamebyrået: Konzept AS

R I N G O G B E S T I L L

S-LIFTER GJØR JOBBEN LETTERE

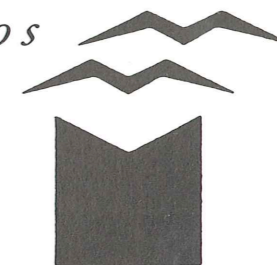
- ★ Selv. sakselifter 12 m
- ★ Sakselifter fra 4-12 m
- ★ Teleskoplift 20 m
- ★ Tilhengerlifter fra 12-14 m
- ★ Bilmonterte lifter 12-23 m

S-LIFTER A/S

(05) 29 37 00

Tåler du to sterke opplevelser i kveld?

- prøv en BIT hos Michels etter forestillingen!

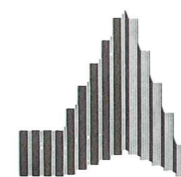

MICHEL'S

Torget 7 - tlf. 31 20 05

Spennende internasjonale retter - og gode norske spesialiteter

MØT VERDENS STJERNENE I GRIEGHALLEN....

....SPOTLIGHT GIR DEG FØRSTERETTEN

SPOTLIGHT

Hvorfor bli medlem i Spotlight?

- Du får førsteretten til billettene.
- Du får tilsendt informasjon om arrangementer som kommer.
- Du kan bestille dine billetter pr. telefon og få dem sendt hjem til deg i posten.
- Du bestemmer selv når du vil ringe inn din bestilling.
- Du bestemmer selv hvordan du vil betale billetten.
- Du får medlemsrabatt.
- Du kan vinne en lang-weekend tur til London.

Navn:
Adr.:
Postnr./sted:
Tlf. privat:
Interessert i: (Kryss av)
..... Underholdning/pop Jazz Klassisk

Sendes til:
SPOTLIGHT
Grieghallen A/S
Lars Hillesgt. 3A
5015 BERGEN